Dijous 1 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 7,7-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Demaneu i se us donarà; cerqueu i trobareu; truqueu i se us obrirà. Perquè el qui demana, rep; i el qui cerca, troba; i al qui truca, se li obrirà (...). Si vosaltres, doncs, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, com més el vostre Pare que està en els cels, donarà coses bones als qui les hi demanin! (...).

"Oració vocal" (personal / comunitària) i "oració contínua"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem dues expressions de l'oració. D'una banda, la presència de Déu, aquest estar interiorment continuadament amb Déu de manera silenciosa, la qual, per altra banda, necessita un suport: l'oració vocal, que s'expressa amb paraules, imatges i pensaments.

Aquesta oració vocal ha de brollar, sobretot, del nostre cor, de les nostres penes, esperances, alegries, sofriments; de la vergonya pel pecat, així com de la gratitud pel bé, essent així una pregària totalment personal. Però necessitem també el recolzament d'aquestes pregàries en les que ha pres forma l'encontre amb Déu de tota l'Església (sens aquests ajuts, la nostra pregària personal i la nostra imatge de Déu esdevenen subjectives i acaben per reflectir més a nosaltres mateixos que al Déu viu).

En les fórmules d'oració que han sorgit primer en la fe d'Israel i, després, de la fe dels qui preguen com a membres de l'Església, aprenem a conèixer Déu i conèixer-nos a nosaltres mateixos: són una escola d'oració.